

РЕШЕНИЕ

№ 6018

гр. София, 27.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 25.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на
прокурора Стефанов, като разгледа дело номер **5502** по описа за **2011**
година докладвано от съдия Росица Драганова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс
(АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и
наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], чрез упълномощения адв. А. К.,
срещу решение от 28.03.2011 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно
отделение, 9 състав по НАХД № 7367/2010 г., с което е потвърдено наказателно
постановление (НП) № 01874/19.05.2010 г., издадено от председателя на Държавната
комисия по стоковите борси и тържищата /ДКСБТ/, с което на дружеството, на
основание чл. 65, ал. 2 във вр. с чл. 3, ал. 2 от Закона за стоковите борси и тържищата
(ЗСБТ), е наложена имуществена санкция в размер на 3 500 /три хиляди и петстотин/
лв.

В касационната жалба са изложени доводи за постановяване на обжалваното съдебно
решение в нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл.
348, ал. 1, т. 1 от НПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Излагат се подробни съображения, че
дружеството не е извършило вмененото му административно нарушение, поради което
и неправилно е била ангажирана административно-наказателната му отговорност за
това нарушение. Прави се искане да бъде отменено обжалваното решение и да бъде
постановено друго, с което да бъде отменено НП № 01854/19.05.2010 г.

Ответната страна – Държавната комисия по стоковите борси и тържищата, чрез

процесуалния си представител юрк. С., оспорва жалбата като неоснователна и прави искане решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 от АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е основателна.

Атакуваното съдебно решение е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 от ЗАНН, не е изтекла абсолютната погасителна давност за административно-наказателно преследване.

За да постанови решението си, районният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя П. Й. П. и свидетелите Б. и Г. – наематели на търговски помещения, отдавани под наем от дружеството-касатор, както и писмените доказателства, представени по делото с преписката по издаване на процесното наказателно постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

От приетите по делото доказателства се установява, че на 21.04.2010 г. при извършена проверка в [населено място], ул. 20-ти април № 13, на територията на търговски площи, отдавани под наем от [фирма] служители на ДКСБТ са установили, че дружеството извършва дейност като стоково тържище. Съставени са констативни протоколи № 05209/21.04.2010 г. и № 05210/21.04.2010 г., след което е съставен и Акт за нарушение № 01874/10.05.2010 г. относно констатираното нарушение на разпоредбите на чл. 3, ал. 2, от ЗСБТ. Срещу АУАН е постъпило възражение, към което са приложени съответните документи. Последното е възприето като неоснователно и е издадено процесното НП.

След извършена служебна проверка за съответствието на обжалваното съдебно решение със закона, на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд София – град, X касационен състав, намира че в случая е налице посоченото основание за отмяна на обжалвания съдебен акт – противоречие на закона.

По съществото на спора, СРС е достигнал до неправилен извод, че събраните по делото писмени и гласни доказателства, доказват по категоричен начин осъществяването от касатора на състава на нарушението по чл. 3, ал. 2 от ЗСБТ. Съгласно ал. 1 на цитирания текст в релевантната редакция – ДВ, бр. 85/2006 г., стоково тържище е място и инфраструктура за търговия на едро с налични храни и цветя, на което организаторът на тържището предоставя търговски площи или други активи на продавачите на тържището. В ал. 2 е предвидено, че за извършването на дейност като стоково тържище се изисква регистрация при условията и реда на ЗСБТ.

В съдебното производство административнонаказващият орган не е доказал, че дружеството е извършило вмененото му нарушение на закона. За да се приеме, че един обект функционира като стоково тържище, за него следва кумулативно да са налице условията, визирани в чл. 3, ал. 1 от ЗСБТ. Първо, следва да се докаже, че процесният обект представлява „място и инфраструктура за търговия на едро”, като доказателствената тежест за това пада върху наказващия орган. За установяване на това обстоятелство не са ангажирани никакви доказателства. Действително, от представените договори за наем се установява, че санкционираното дружество е

наемодател, който обаче предоставя под наем търговски площи, с посочено в договорите предназначение – магазин за хранителни стоки и магазин за хранителни стоки, захарни изделия, бутилиран алкохол, бира, безалкохолни напитки, тютюневи изделия. Никъде в договорите обаче не е посочено, че помещенията се предоставят за извършване на търговия на едро.

На второ място, следва да се установи че в обектите се извършва търговия на едро. Легалното определение за „търговия на едро” е дадено в разпоредбата на §2, т. 10 от Допълнителните разпоредби на ЗСБТ, това е: „продажба на количество, по-голямо от единична транспортна опаковка или количество, определено от правилника за организацията и дейността на съответното тържище, когато стоката не е опакована”. Тъй като в случая не е налице такъв правилник, за да се приеме, че се извършва търговия на едро, следва да се установи, че се извършва продажба на стоки в повече от една транспортна опаковка.

Определението за такава опаковка е дадено в разпоредбата на т. 28 на § 1 от Допълнителните разпоредби на Наредба за опаковките и отпадъците от опаковки /обн. ДВ бр.19/19.03.2004 г./ и представлява тази опаковка, която служи или се възприема като средство за улесняване манипулирането и транспортирането на стоките чрез ограничаване на физическата манипулация с тях и предотвратяване увреждането на стоките при товарене и транспортиране. В приложените към АУАН констативни протоколи за извършване на търговия от страна на наемателите на санкционираното дружество се установява, че се извършва търговия на хранителни стоки и алкохолни напитки. Проверяващите са прегледали част от издадените фактури от двете дружества – наематели, стопанисващи обект - магазин за алкохолни напитки и захарни изделия и обект - смесен магазин за търговия с пакетирани хранителни стоки, като са избрали по две фактури, в които са продадени стоки в по-големи количества. Продажбата на стоки в по-голямо количество от единичната опаковка не може да бъде приравнено на извършването на търговия на едро.

Посочените фактури на отделните търговци (копия, от които не са приложени по делото) доказват извършването на търговски сделки, но не и продажбата на стоките в транспортните им опаковки, напротив, в тях се сочат само единичните бройки и единичната цена на продадените стоки. При липсата на категорични доказателства за извършване на търговия на едро, по смисъла на закона, не може да се приеме, че е налице едно от кумулативните изисквания за осъществяване на тържищна дейност.

Поради изложеното обжалваното съдебно решение е незаконосъобразно и неправилно и като такова следва да бъде отменено, като бъде постановено друго, с което да бъде отменено процесното НП.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, X касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 28.03.2011 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 9 състав по НАХД № 7367/2010 г. като вместо него ПОСТАНОВЯВА

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 01874/19.05.2010 г., издадено от председателя на Държавната комисия по стоките борси и тържищата.

Решението е окончателно на основание чл. 223 от АПК, и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.